

esset pro nobis paup factus est. excelsus et equis patet semetipsum humiliavit. Porro super celos habitans: in terris non habebat ubi caput reclineret. Factus es mihi christe saluator: dux vite et vite que ducit ad patrem. Missiones enim grates sunt / fines eius regna celorum sunt. Factus es mihi dominator domine filius dei fons vite. ex quo dona tua haurire et te sine inmissione diligens collaudare. facta est gratia tua in corde famuli tui lumen et gaudium et dulcissima super me et fauor orationis meae. Facta est gratia tua in anima famuli tui. quasi thesaurus tribuens mihi ineffabiles diuitias et pauperem atque miseriam longe a me expellens. Facta est gratia tua seruo tuo refugium et dux et gloriatio et pretio et esca spiritualis. plena suauitatis et lumine.

Quo possum silere o domine / de illa multitudine dulcedinis et charitatis tue gratie / que os meum licet indignissimi et peccatoris aperit. Aut quo sustinebit lingua mea / ut non te singulis horis ac momentis datione vite glorificet. Aut quo potero inundationes gratie tue excludere que iugiter fluunt in pectore humilitatis mee plene dulcedine et omni gratia speciali. Psallam glorioso nomini tuo domine pater celorum / qui mihi tribuisti bona tua celestia. Magnifico gratiam tuam. christe redemptor meus. Cum enim te magnifico. ipse magnificor a te. Non cessabit lingua mea collaudare virtutem tuam / non cessabit cithara mea psonare spiritualia cantica tua. Desiderium tuum attraxit me post te christe. gloriatio vite mee. Gratia tua dulcedinem mihi prestat. ad se quodum te spes mea. Efficacia cor meum fra bona / ad suscipiendum semen tuum. Irriget eum gratia tua rore vite et / demerat bonitas tua manipulum de agro pectoris mei. Post compunctionem et sanctimoniam / conuertere anima mea in requiem deliciarum paradisi. Tu ouem errantem requisisti. et inuentam tuis humeris reportasti. Et hanc indignissimam animam meam in manibus tuis attrahere. et offerre bene dicto et immortalis patri tuo coram cherubin et seraphin. et coram angelis sanctis. ut delicias paradisi perfruens. cum sanctis omnibus angelis dicam. Gloria patri immortalis. gloria filio immortalis. gloria spiritui sancto immortalis. in secula seculorum. Amen.

Sancti Effrem Liber de Lustramine spirituali explicit.

Liber eiusdem de die iudicii incipit.

Capitulum I. Inducens sanctum Effrem exhortantem et obsecrantem ut nos ad terribile illud diem iudicii pararemus / ostem sollicitudinem a nobis proicientes / ex eo quod nihil in illa hora nobis prodesse poterit nisi conuersatio sancta et bona opera que hinc detulerimus nobiscum. Terrorem quoque nobis incurientem propter manifestationem coram iudice omnium que hic occulta sunt / quod apta similitudine declarat.

Venite dilectissimi

fratres exhortationem meam suscipite. et semper memoretur consilium mei peccatoris et impitri Effrem. Ecce enim iudicii dies illa magna et terribilis instat. et nos timore clarioris inflamur. nolentes in breui tempore intelligere ac festinare. et deum nobis propitium facere. Dies enim nostri et menses et anni tanquam somnum preterit. et tanquam umbra vesperina. et velociter formidabilis et preclarus domini aduentus aduenit. Vere enim formidabilis erit dies illa vniuersis peccatoribus / qui voluntate dei pro sua salute facere noluerunt. Obsecro vos fratres charissimi. venite proiciamus a nobis omnem sollicitudinem actuum terrenorum. ne obligetur mens nostra in terrenis negociis. quia omnia terrena pretereunt. omnia depereunt. omnia euanescent. Nec quicquam nobis prodesse poterit in illa iudicii die nisi conuersatio sancta. et bona opera que hinc detulerimus nobiscum. Futurum est namque ut vnusquisque nostrum / et actus suos / et cogitationes ante tribunal tremendi iudicii deferat. Lotremiscat cor meum / et resnes mei resoluunt / quotienscumque recogito quod reuelande sint cogitationes et simones atque actus nostri in die iudicii. Grandis enim timor erit fratres dilectissimi. grandis tremor o amici mei. Quis enim non timeat. aut quis est qui non otremiscat et lamentes ac lugeat hec. quod ibi omnia manifestantur. que hinc occulto et tenebris gesta sunt. Intelligite fratres mei hoc quod vobis dico. et considerate exemplum quod vobis ob vram intelligentiam profero. Arbores fructifere tempore suo primu in trinfec concipiunt fructum. postea vero diuino nutu extrinfec proferunt / secundum suam naturam / et fructum et folia. Sic in die illa terribili omnes homines que cumque in hoc seculo quasi in tempore suo occulte intrinfec / siue bona siue mala gesserint. ibi quasi fructus proprios ante tribunal domini proferent. Tunc iusti

bonos et iucundos proferent fructus. Sanctissimi fructus suavissimi. et omnibus gratiarum floribus exornatos. Martyres vero suppliciorum et penarum fructus patientie gloriosos. Donachi autem sancte conversationis sue. et continentie. humilitatis. vigilarum. orationum atque obedientie. immarcescibiles proferent fructus. Peccatores vero ipsi ac peccantia proferent fructus turpissimos et execrandos plenos confusione/obprobrio/vlularum et luctus. vermium quasi mortalium. et ignis inextinguibilis cum gemitu. Tremendum est dilectissimi fratres ibi iudicium: in quo sine testibus omnia manifesta sunt. Ibi assistunt milia milium et decies dena milia angelorum cherubin et seraphim. et ibi iustorum chorus circumstant. patriarcharum prophetarum apostolorum et martyrum. et omnium sanctorum.

La. II. Arguens negligentiam nostram et ostendens quomodo iudex ratione per hac negligentiam exeret improperans nobis omnia que prulit vel fecit pro nobis.

Quid ergo ne gligim? dilectissimi fratres. Ecce nunc tempus concludit. dies appropinquat. in qua omnia occulta nostra a lumine arguuntur. Si scirem fratres quid imineat vel incubat iugiter plagerem: obsecrantes deum diebus et noctibus sine cessatone/ut liberaret nos ab eterna confusione et phennibus tenebris. Obstruetur enim omne os peccatoris ante tribunal glorie eius cum metu nimio et tremore. Et tremiscet omnis creatura. et ipsa agmina sanctorum angelorum expauescent in die aduentus eius. Quid ergo dicaturi sumus? si in hoc puo tempore negligenter et seigniter vixerimus? Ipse enim nos patienter expectat. et omnes nos ad suum regnum inuitat. Rationem enim exeret a nobis. ut per hac negligentiam nostram. et dicet nobis. Propter vos incarnatus sum. propter vos in terris palam conuersatus sum. propter vos flagellatus sum: propter vos conspuratus sum. propter vos palinis in facie verberatus sum. propter vos crucifixus sum. propter vos suspensus sum in ligno. felle cibus sum et aceto potatus sum. ut vos sanctos et celestes efficiam. Regnum meum donavi vobis. paradysum meum apui vobis. Omnes vos fratres vocavi patri meo. vob obtuli spiritum sanctum. vob misi ampliora horum omnium. Quid debui facere et non feci vobis. Tamen ut saluemini. humile voluntatem vestram solummodo quesivi. Non vos coegi. ne saluti vestre causa necessitatis esset occasio. Dicite mihi

hi peccatores mortales atque possibiles secundum naturam. quod passus estis. propter me dominator. vestrum. cum ego pro vobis impassibilis passus sum. Ecce itaque preparatum est regnum et vita requefcit leticia in lumine sempiterno. Preparata est etiam mors pene. luctus et tenebre. Eligat unusquisque ut propria voluntate voluerit. rectam viam incedat.

La. III. Occasio dictionum conuocans nos et instruens quomodo dominum adorare/laudare et obsecrare debeamus.

Venite dilectissimi fratres adorem et precidamur ei. et ploremus coram domino. quod fecit nos dicentes ei. Dominator domine. hec omnia ut deus sustinuisti pro nobis. nos autem peccatores spiritus te exacerbauimus. et beneficijs tuis sumus ingrati. Tu deus sine initio. natura incomprehensibilis. misericors et pius. concipuisti gratia tua pro passionem crucis peccatores saluos facere. quod te non nouerunt. donas eis post indulgentiam delictorum etiam lumen scie tue. Quid ergo retribuet genus humanum tibi inuisibili et benignissimo domino. Nam cum impius essemus. non secundum naturam sed propria voluntate. quasi peccator atque amator hominum saluasti nos. Sic iterum pro negligentiam nostram peccatis incidimus. tu autem semper idem et ipse es. et misericors et miserator. terribilis et gloriosus conditor. securorum. patienter ab initio sustines puerilitatem nostram. donas nobis tempus penitentie et remissionem peccatorum ineffabiles miseratones tuas. quas ostendisti filijs hominum. Quod es domine deus noster a charitate tua. a sanctis miseratombus tuis. ut per crucem tuam totum mundum saluares. Nisi enim victus fuisses charitate misericors christe. temetipsum hostiam viuam et imaculatam nunquam pro peccatoribus obtulisses. Hoc ipsum gratie tue doctus suus dominator domine. quod repleta est mens famuli tui multitudine charitatis tue. Dulcedo enim tua iugiter oblectat et confirmat me. et spiritus exacerbos atque ad amaritudinem memetipsum produco. volens dulcedine tua iugiter profui. iesu unigenite splendor eterni patris. lumen habitas inaccessible. lumine incomprehensibili. Qui illuminasti gratia tua uniuersum mundum. illumina quod in me est tenebrosus oculus meus. Velatus est enim et cecus. illumina eum super miseratombus tuis. ut ne crassante diabolo penitus obscuret. Assimilata est enim mens nostra infirmissima domine. ligno proplantato quod spiritus indiget firmitate et illuminatione gratie tue. Verbum tuum domine aperuit oculos cecum ex ytero nati

missusq; ad syloen statim post restitutionem
oculorū carnaliū spiritales oculi ei⁹ ⁊ interio
res illuminati sunt. vt te summū saluatoꝛē et
medicū sine metu aliq; deū deiq; filiū ⁊ p̄dica
ret ⁊ crederet. Illumina etiā n̄fos interioꝛes
oculos dñator dñe. vt te iugit̄ diligam⁹. tibiq;
p̄fiteamur ex charitate magis quā necessita
te. ⁊ oēs volūtares tuas p̄ficere valeam⁹. Nā
si p̄culē a nob̄ syloc q; missus ē cec⁹. s̄ p̄ciosus
calix sanguinis tui plen⁹ vita ⁊ lumine nob̄ in
primō: tāto p̄p̄inquoꝛ q̄to q; accesserit fue
rit purioꝛ. Hoc q̄ nob̄ restat misericōꝛis chꝛi
ste. vt plenigra ⁊ illuminatiōe sc̄ie tue / cū si
de ⁊ sanctificatiōe accedam⁹ ad calicē tuū: vt
p̄ficiat nob̄ ad remissionē pctōꝛū / nō ad p̄fu
sionē in die iudicij: q; q̄cūq; mysterijs tuis in
dignus accesserit / suā aiām ip̄e p̄dēnat / nō se
castificans: vt celestē regē atq; imortalē spon
sum in sui p̄ctōꝛis purissimū suscipiat thala
mū. Nā aiā n̄ra sp̄osa ē imortalis sp̄os̄. Co
pula aut̄ nuptiaꝛ celestia sacra sunt: q; cū mā
ducam⁹ cozp⁹ ei⁹ ⁊ sanguinē bibim⁹. ⁊ ip̄e in
nobis ē. ⁊ nos in eo. Attende ergo tibi met
ipsi frat. festina thalamū cordis tui iugit̄ vtuti
bus exornare. vt māsonē cū b̄ndictō p̄e suo
faciat ap̄d te: ⁊ tūc cozaz angelis ⁊ archāgelis
erit tibi laus ⁊ gloria ⁊ gloriatio. ⁊ cū maḡ ex
ultatiōe ⁊ gaudio igredier̄ in paradysum.

La. III. Ex h̄q; de⁹ nihil p̄ter salutē no
strā q̄rit reuocās nos a negligētia ⁊ excitans
ad vigilantia ⁊ exercitiū bonoꝛū operū atq;
dei dilectionē. Et hui⁹ occasiōe excellenter v̄
tutē charitatis cōmendans.

Quid enim pre
ter salutē tuā o hō deus q̄rit a te
Si aut̄ neglexer̄ ⁊ salu⁹ fieri nolū
eris. recta q; dei vias nō ambulauer̄ nec mā
data ei⁹ custodier̄. remetiūm inficis: ⁊ a cele
sti thalamo tu te expellis. De⁹ sp̄uscū sol⁹ si
ne pctō p̄p̄ te. p̄prio filio nō pep̄cit. ⁊ tu in se
lix tui nō miserer̄. Exp̄giscere itaq; a somno
tuo parūper. Misera de api ostiū obse
ra eū. proijce abste onera pctōꝛū. Ora fre
quent̄ sine cessatiōe lachrymas funde: molli
ciem aiē fuge. negligentiā execrare. maliciā
nō ama. Ama v̄o māfuetudinē. dilige p̄inēti
am: meditare p̄salmodiā. Festina / oꝛa frater
donec tibi datū ē tps. Dilige dñm ex tota aiā
tua: ⁊ sic ille dilexit te. Esto tēplū dei: ⁊ de⁹ ex
celsus habitabit in te. Nā em̄ h̄is deū i se: tē
plū dei. Diuina etiā mysteria celebrant̄ i ea:
āgeli ⁊ archāgeli letant̄ ei: ⁊ frequēt̄ eā visi

tare festinat. q; habitāte deo i aiā. angeli festi
nat̄ honorare eā vt pote dei tēplū effectā. Be
atus vir q; deū ex toto corde dilexerit. ⁊ mun
dum istū / ⁊ oīa q; in eo sunt tota vtute odit: vt
te solū sc̄m possideat. p̄ciosaz margaritā ⁊ vi
te sue thesaurū. Si q̄s itaq; sincere diligit de
um. h̄ p̄satio nō ē i fr̄is. s̄ iursū ē sp̄: vbit aiā
ei⁹ desiderat ⁊ mēs ē. vñ ⁊ dulcedinē sentit. et
lumē accipit. ⁊ charitate dei p̄fruit. Vere em̄
dilectio dei: grā ⁊ dulcedie plena ē. Et br̄s q;
gustauerit eā: nec ē exsatiat⁹ ab ea. Nā de dul
cedine charitat̄ dei: q̄s putas ē q; digne pos
sit exponere. Paulus apl̄s q; gustauit ⁊ reple
tus ē ex ea clamat ⁊ dicit. Neq; altitudo neq;
p̄fundū neq; ip̄a vita. neq; moꝛs. neq; futura
neq; āgeli. neq; p̄ncipat⁹. neq; p̄tates. neq;
creatura alia potit nos sep̄are a charitate dei
q; ē in chꝛisto iesu dño n̄ro. Ignis em̄ imortalī
tat̄ ē charitas dei. sp̄s op̄at̄ i aiā. Qui dilexe
rit eā illuminationē grām ⁊ vtutē: sensum ei⁹
eleuat a fr̄is ad celū. vt oīa q; frena sunt odio
habeat. ⁊ solū deū vite sue auctoꝛē p̄repleat ⁊
diligat. S; ⁊ scōꝛū aiē exēplo suo nos doceant
q; de ip̄a charitate nihilomin⁹ sic apl̄i gustau
erūt. Solle vinculū ē charitas dei. ⁊ gladius
vtriq; acut⁹. nō p̄t eā icidē. Semp̄ em̄ tirā
ni scōꝛū martyꝛū mēbra secabāt. ⁊ charitatem
dei q; i illis redūdabat secare nō poterāt. O
mollissimū charitat̄ dei vinculū stupor̄ ⁊ mi
raculi plenum qd̄ nec secare potuit nec solui.
Bis acut⁹ gladi⁹ illd̄ nō secuit: flagrās ignis
nō soluit. Heb̄ra secabant. charitas nō seca
bat. Lōburebant viscera: ⁊ vincula nō solues
bant. Demergebant itez̄ i p̄fundū scōꝛū coz
pora: ⁊ charitas dei non potuit aliqū mergi.
Quis putas nō am̄ret de h̄ vinculo charita
tis. Quicūq; q̄ puro ⁊ sincero corde dilexerit
talē charitatē h̄re p̄bat. Hāc aut̄ charitatē de
dit de⁹ ecclie sue: vt ip̄a semp̄ exornet̄ ⁊ polle
at. Hec charitas. p̄ign⁹ dei i n̄ris aiab⁹ existit.
Hec charitas colūne firmametū ē diligētibus
deū. Hec charitas vnigenitū dei filiū / ad nos
de celis attraxit. Prop̄ hāc charitatē de⁹ hō
fact⁹ ē. p̄p̄ hāc charitatē aiā sp̄osa chꝛisti esse
cta ē. ⁊ p̄ ea ip̄assibil⁹ passus ē. p̄p̄ hāc charita
tem paradysus reserat⁹ ē. prop̄ hāc charitatē in
coꝛpore icarnat⁹ ē. prop̄ hāc charitatē iuisi
bilis visibil⁹ ē. Sine hac charitate si fuit aiā. nō
placebit i ea de⁹. nec delectabit sup̄ ea. Quis
putas digne p̄t v̄sufficere gloriificare ⁊ collau
dare deū saluatoꝛē. q; nob̄ tātā grā ⁊ tribuit p̄
pter suam ineffabilem bonitatem.

La. V. Exponēs p̄siliū auctoꝛis p̄suletis

vt festinem^o digne p̄sari fm̄ di voluntatē / sol-
liciteq; p̄ salute n̄ra i ofonib^o / ieiunijs vigilijs
z lachrymis nos exerceam^o: vt fiduciam h̄re
possim^o i illa tribili hora iudicij: pctōres q̄ ad
cōpūctionē i citat̄: z ea de cā mltis p̄conijs cō-
pūctionem extollentis.

Charissimi frēs

Audite bonū p̄siliū pusillanimitatis
mee. Festinem^o sp̄ donec tps ha-
bem^o / p̄sari caste z sobrie z digne dō. vt sp̄s
sc̄us habiter i nob: z xpi charitas repleat nos
z voluntas ei^o p̄ oia p̄ficiat i nob. Nō habeam^o
aliā sollicitudinē dilectissimi frēs: nisi h̄c solū-
mō / q̄lit̄ aia n̄ra iueniat i illo lumie cū oibus
sc̄is. Nō colligem^o / nec vincia^o eā i frenis ne
gocijs. nec sollicitudinib^o possessionū z pecu-
niarū. s̄ extorem^o ofonib^o z ieiunijs. vigilijs
z lachrymis. vt iueniat q̄stulacūq; fiducia in
hora illa tribili z tremēda. cū oēs aie cū timo-
re z tremore affistūt: cū electi a pctōrib^o sep̄at̄
cū statuit̄ oues a dextris / z hedi a sinistris. Cre-
dite mihi frēs mei. q̄ i p̄xiō ē aduent^o dñi. in q̄
reddet vnicuiq; fm̄ opa sua. Sc̄is q̄dē z ele-
ctis suis requie z leticia: pctōrib^o x̄o z q̄ eū ex-
acerbaueſt / sup̄licia z tormēta. B̄t̄is hō q̄ i-
uenerit fiducia i hora illa: z q̄ audierit b̄t̄z vo-
cē illā. venite b̄ndicti p̄ris mei. p̄cipite regnū
q̄d vob̄ pat̄ū ē ab origine mūdi. Tūc iusti cuz
se i lumie viderit i illa ienarrabili glia: inf̄ se-
metip̄os singuli obstupescēt z dicēt. Putas ip-
se ego sū: Et quō huic gl̄e dign^o iuet̄ sū: An-
geli etiā accedētes cū gaudio magno ad sc̄os
enarrat̄ eis p̄saratōez eoz immaculatā / p̄rinētiā
vigilias. ofones. voluntariā paup̄tatē: q̄d solū
mercati sūt. Hodic^o labor est institutionis n̄re
frēs charissimi: z magna ē req̄es. Paruo tpe
ē afflictio p̄rinētie. z retributio ei^o. i. delicie pa-
radisi / z exultatio z leticia i seclm̄ sc̄li p̄manet
Quicūq; sibi p̄sa^o ē q̄d peccauerit dō. z p̄ ne-
gligētiā suā z voluntatē peccauerit. donec tps
ē ex affectu lachrymas fundat / z iugis defleat
Per lachrymas z remissionē pctōz. z leticiaz
cordis iueniet. Possideat z cōpūctionē cor-
dis. lauet p̄ singulas noctes lectū corpis sui.
Putat̄ ne h̄tis expiētiā lachrymaz dilectissi-
mi frēs. Putat̄ ne illūinat^o ē aliq̄sv̄m ab illa
gr̄a cōpūctōis. q̄ fm̄ deū ē. Credite mihi frēs
nō ē i fr̄s dulci^o sup̄ gr̄a lachrymaz. Si q̄s i ofo-
ne sua deū p̄tēplat^o ē. illū sp̄ desiderās. lachry-
marū dulce die satiat^o ē. z h̄mōi eleuat^o ē a ter-
ris. tor^o extra corp^o i celo ē. Et q̄d dico eſt cor-
pus. Tor^o celest̄ ē z n̄ iuenit p̄sario ei^o i fr̄is

h̄mōi cū deo loq̄t̄: i xpo illūinat̄. i sc̄ospū sc̄ifi-
cat̄. Gr̄ade miraculū. vt hō fra z cinis: in sua
purissima ofone cū dō fabulet̄. B̄t̄is hō q̄ h̄z
cōpūctionē iugis fm̄ deū. Cōpūctio frēs. sani-
nitas aie ē. illūinatio mēt̄ ē. Cōpūctio frēs. re-
missionē delictōz nob̄ p̄q̄rit. Cōpūctio frēs te-
sumynigenitū facit i nob̄ h̄tare. cū eū deside-
ram^o z q̄rim^o. Volo vob̄ frēs enarrare potē-
tiā lachrymaz. Anna p̄ lachrymas a dō samu-
elē. p̄p̄ham accepit: ad s̄blimitatē z gl̄iationē
aie sue. Pulier^o etiā peccatric^o s̄bita i domo
simōis a xpo dño dimissa sūt: q̄ lachrymis pe-
des ei^o rigabat. z crine tergebāt. Gr̄adis x̄t̄ ē
lachrymaz. mltūq; p̄ualēt lachryme fm̄ deū.
Fiducia dñi sp̄ acq̄rūt lachryme. sordidas co-
gitatiōes expellūt: nec p̄ximare eas p̄mittūt
aie cōpūctionē cordis h̄nti. Quid b̄ritudine
p̄r hac eē s̄blim^o: q̄s cū ip̄m deū aia i ofone p̄-
pria p̄tēplat̄. Nā cū eū desiderat̄ ei^o sp̄ famu-
lat̄. thesaur^o i deficiēs ē cōpūctio cordis. Gau-
dio ineffabili exultat aia: q̄ h̄z cōpūctionē cor-
dis. Cōpūctionē x̄o dico n̄ vni diei: s̄ q̄ dieb^o
z noctib^o puritate aie tāq; fons exuberat / et
abūdat. Sc̄is em̄ purissim^o ē cōpūctio cordis
irrigās sp̄ plātaria fructifera aie. Plātaria at̄
fructifera dico x̄tutes aie. gr̄am p̄nie. et opa
bona q̄ assidue lachrymis irrigāt: z fructū af-
ferūt bonū z vtilē. Sp̄ q̄ sc̄e plātatiōes tue irri-
gent̄ a te. p̄ b̄ndictionē gr̄a dñi. Qd̄ cū sūt fa-
ctū crescēt q̄rtidie: z fructū dabūt in tpe suo.

Ca. VI. Inducēs auctorē negligētiā z mi-
seriā suā p̄fiterē: aliosq; ne ip̄m imitēſ autētē:
z vt dñm p̄ se orēt de p̄cātē: atq; cū gr̄atiatio-
ne librum hunc concludēt.

Ergo imitator

Mei existas pctōr^o z desidios^o: sp̄ dicē-
tis z nūq; faciēt̄. Pollicia em̄ plen^o
sūt negligētia coop̄. n̄ h̄is cordis cōpūctio-
nē. nec purissimā ofonē. H̄sc̄o aut̄ meip̄m sp̄
pctōrē / sp̄ timētē futurū iudiciū. nullā excusa-
tionē p̄ negligētiā h̄ntē. Obsecro vos frēs ca-
rissimi / q̄ deū timet̄. z sp̄ q̄ illi placita sūt facit̄
vt orētis p̄ me exiguo z pusillo. vt veniat sup̄
me celest̄ gr̄a. z saluet̄ aia mea. atq; iueniam
miam i die illa tribili. q̄n̄ veniet dñs reddere
vnicuiq; fm̄ opa ei^o. Gl̄ia miscōi dō n̄o. z imoz-
tali / q̄ os n̄m apuit p̄ gr̄a z ad meditādū x̄ba
iudicij ei^o. z dilectiōis atq; cōpūctiōis q̄ sunt
edificia aie. firmamētū cordis. mēt̄ illūinatio-
vt ois aia q̄ h̄ meditat̄ t̄h̄at̄ ad vitā et̄nā. amē

Sancti ac deuoti viri Effrem diaconi.
Liber de die iudicij feliciter explicit.